

Laukkaset

Laukkasten sukuseura ry:n jäsenlehti 2/2015

Laukkaset

N:O 2 / 2015, Marraskuu

Laukkasten sukuseura ry:n jäsenlehti

20. vuosikerta

Osoite: Laukkasten Sukuseura ry
Ansa Haapalainen
Niittypolku 3 A 6, 79600 Joroinen

ISSN 1239-8993

SISÄLLYSLUETTELO

Pääkirjoitus: Hyvät lukijat, rakkaat Laukkaset	3
Lauri Laukkasen muistolle	5
Laukkasten Sukuseuran kokous 27.6. Järvenpäässä	7
Sukuneuvoston uudet jäsenet esittäytyvät	8
Sukuneuvoston "vanhojen" jäsenten tavoitteita	10
Sukukokous Järvenpäässä	11
Tiedotuksia jäsenille	12
Kerimäen sukuhaaraa koolla Koverossa	19
Koneitten kanssa Liedossa – Laukkasen tietysti	22
Laukkasten sukuneuvosto 2015-2018	23

Sukuseuran kotisivut osoitteessa:
www.laukkaset.org

Vastaava toimittaja:
Toimituskunta:

Ansa Haapalainen
Ritva Laukkanen, Oskari Laukkanen,
Johanna Lindbohm, Jaana Väisänen

Taitto:
Etukansi:
Takakansi:

Grano Oy, Mikkeli
Joulukuista Mikkeliä. Kuva Veikko Laukkanen
Perhekuva. Hahmot ja kuvaus Ritva Laukkanen

Hyvät lukijat, rakkaat Laukkaset

Kiitos luottamuksesta. On suuri kunnia tulla valituksi Laukkasten sukuseuran johtoon, vaikka olenkin nykyiseltä nimeltäni Haapalainen. Yritän olla luottamuksenne arvoinen ja jatkaa aiempien puheenjohtajien viitoittamalla tiellä.

Kiitän Ristoa puheenjohtajan tehtävän hoidosta, Päiviötä sihteerin työstä ja poisjääneitä sukuneuvoston jäseniä yhteistyöstä. Samalla toivotan uudet neuvokset tervetulleiksi mukavaan Laukkas-joukkoon.

Olen ollut Laukkasten sukuneuvoston jäsenenä 15 vuotta. Liityttyäni seuraan sain puolen vuoden jälkeen Aimo Laukkaselta sukutulosteen. Kiitos Aimo upeasta ja monivuotisesta tutkimustyöstä.

Olen siis Juvan Laukkasia. Äitini Vienon kotitila Mäkiöisissä on luullakseni tämän sukuhaaran kantatila. Isäni Aarnen suku on erkaantunut kantatilasta 1700-luvun puolivälissä. Olen siis, kuten varmaan moni muukin täällä, tuplasti Laukkanen. Olen ollut mukana monissa sukujuhlissa ja ehkä parhaiten on mieleeni jäänyt tilaisuus, jossa julkaistiin keittokirjamme. Kiitos vielä Margit Laukkaselle sen toimittamisesta. Sitä kelpaa kyllä näytellä.

Kuka minä sitten olen? Olen 61-vuotias joroslainen, syntyisin siis juvalainen, eläkkeellä oleva yläkoulun erityisopettaja. Jäin 35 työvuoden jälkeen täysin palvelleena vapaalle vuosi sitten.

Olen ollut mukana monenmoisissa luottamustoimissa. Laukkasena ollessani harrastin partiota sydämeni kyllyydestä. Myöhemmin olen ollut mukana ammattiyhdistys- ja järjestötoiminnassa sekä kunnallispolitiikassa valtuuston ja kunnanhallituksen jäsenenä. Mieheni kuoli 20 vuotta sitten. Perheeseen kuuluu jo omillaan elävä poika, Antti vaimoineen sekä 3-vuotias Jussi ja 11 kk vanha Anni.

Pääkirjoitus

Kaupungistumisen ja muuttoliikkeen myötä suuri osa nykyihmistä on repäisty irti juuriltaan, ja osalle on siksi tullut tarve selvittää omia taustoja, mistä kukin on tullut ja kenen joukkoon kuuluu. Osa taas tyytyy tilanteeseen ja valitsee itselleen sopivat kiinnostuksen kohteet ja harrastukset.

Minun mielestäni, kuten myös varmaan monen lukijan mielestä, on kuitenkin tärkeää ymmärtää tiettyyn määrään asti, kenen jälkeläisiä olemme, mistä suvusta perimämme on ja mistä kulttuuriset kasvutekijämme kumpuavat.

Sukuseuratoiminnassa on nähdäkseni uusia, haasteita ja mahdollisuuksia.

Uhan muodostaa jo aiemmin mainittu kaupungistuminen, muuttoliike, perhe- ja suuryhteyden höllentyminen, taloudellisten siteiden löystyminen ja vieraantuminen. Tiedän tapauksia, jossa edes sisarukset eivät ole puheväleissä, serkkuja ei tunneta eikä yhteyksiä pidetä edes lähettämällä vuosittaisia joulukortteja. Sukua ei pidetä tärkeänä, halutaan mieluummin samaistua omaan ystävä- ja tuttavapiiriin. "Suku on pahin" -lausahdusta pidetään totena. Tällöin sukututkimus ja sukuseuratoiminta ei varmaankaan kiinnostaa.

Tuleva sukuneuvosto joutuu myös haasteiden eteen. Miten saadaan sukuseuran jäsenmäärä pysymään edes entisellä tasolla?

Miten houkutellessaan nuorempia Laukkasia mukaan toimintaan? Miten muokkaamme toiminnan sellaiseksi, että se kiinnostaa?

Optimistina näen tässä myös suorastaan houkuttelevia mahdollisuuksia. Valtaosa ihmisistä on kiinnostunut omasta terveydestään. Moderni suku- ja dna-tutkimus voi selvittää mm. perinnöllisiä sairauksia. Sukuhaarojen yhdistäminen voisi myös olla mielenkiintoista. Ehkä näihin panostamalla saamme toimintaamme houkuttelevammaksi. Aika näyttää.

Voi myös olla, että tämä yksilöllisyyttä korostava kulttuurimme alkaa tulla tiensä päähän. Toivottavasti aletaan ymmärtää, että perheen, suvun ja lähiympäristön merkitys tulevan sukupolven ja aikuistenkin turvaverkko on tärkeä ja merkityksellinen.

Uusi sukuneuvosto ottaa mielellään vastaan toimintaehdotuksia ja ideoita kasvokkain, sähköpostitse, puhelimitse tai Facebook-sivujen välityksellä. Toivon mukaan saamme ensi vuonna käyttööme myös helpommin päivitettävät ja vuorovaikutteisemmat kotisivut. Yhdessä teemme näköisemme sukuseuran.

Hyvät Laukkaset! Toivon, että saisimme sukuneuvostoon kuulumattomia henkilöitä mukaan toimintaamme. Jään siis odottamaan yhteydenottoja. Aktiiviset toimijat ja ideojat ovat kullannarvoisia. Sukuseuratoiminta voi omalta osaltaan vahvistaa identiteettiämme ja itseyttä. Voimme ja saamme olla iloisia ja ylpeitä Laukkas-juuristamme.

Toivotan kaikille hyvää loppuvuotta ja menestystä vuodelle 2016.

Ansa Haapalainen

Päätöspuheenvuoro Laukkasten sukujuhlassa 27.6.2015

Lauri Laukkasen muistolle

Viime kesäkuussa saimme suruksemme kuulla, että sukuseuramme ensimmäinen puheenjohtaja ja ensimmäinen kunniapuheenjohtaja, 89-vuotias Lauri Laukkanen oli siirtynyt ajasta iäisyyteen Enossa 14. kesäkuuta 2015. Sukuseuramme edustajina olimme vaimoni kanssa saattamassa Lauria hänen viimeiselle matkalleen.

Lauri oli sodan käynyt mies, jatkosodassa haavoittunut sotainvalidi ja sodan jälkeisen jälleenrakennusajan ahkera puurtaja. Hän oli syntynyt Enossa 27.10.1925 Enonkylässä Keljon Laukkalassa asuneen maanviljelijäpariskunnan yhdeksästä lapsesta toiseksi nuorimpana. Hänellä oli neljä veljeä ja kolme siskoa. Sisarusarjaan oli kuulunut vielä yksi tyttö lisää, mutta hän oli kuollut pienenä jo ennen Laurin syntymää.

Sodan jälkeen Lauri hankki itselleen Enon Pirttivaaran kylästä rintamamiestilan, johon kuului 9,5 ha peltoa ja 26,5 ha metsää. Tällä tilalla hän Tyyne-vaimoineen sai elannon perheelleen, johon kuului kuusi lasta, viisi tytärtä ja yksi poika. Lisäansiota saadakseen Lauri oli postinjakajana vuosina 1969–1990. Pari ensimmäistä vuotta hän jakoi postia mopolla. Sitten hän kävi autokoulun, hankki auton ja jatkoi jakamista sillä. Kun sukupolvenvaihdoksen aika tuli, maatila siirtyi Laurilta hänen pojalleen Timolle.

Lauri oli hyvin aktiivinen toimija. Maanviljelyn ja postinkantamisen lisäksi hän oli mukana monenlaisessa harrastustoiminnassa. Hän oli puolueensa edustajana monissa kunnallisissa luottamustoimissa ja kuului kirkkovaltuustoon kahdeksantoista vuotta. Hän oli rintamaveteraanien Enon jaoston puheenjohtajana kaksitoista vuotta ja sotainvalidien Enon jaoston puheenjohtajana seitsemän vuotta. Hän kuului Enon eläkeläisliiton johtokuntaan yli kymmenen vuotta ja Enon maamiessseuran johtokuntaan useita vuosia.

Lauri arvosti enolaisia sukujuuriaan, ja kotiseutu oli hänelle hyvin rakas. Hänen aloitteestaan perustettiin vuonna 1982 Enon Laukkasten paikallinen sukuseura, jonka puheenjohtajana hän oli 1982–2006.

Laukkasten Sukuseura ry:n perustamiskokouksessa Helsingin VPK:n talolla 13.8.1988 Lauri valittiin seuramme ensimmäiseksi puheenjohtajaksi mm. vankan sukuseuratyökokemuksensa ansiosta. Lauri oli tuolloin jo eläkeiän kynnyksellä oleva lupsakka karjalaismies, ja jäsenistön kannalta katsottuna hänestä saatiin myös oikein hyvä isähahmo sukuseuramme johtoon. Lauri oli puheenjohtajana kolme vuotta, ja sinä aikana seuran toiminta saatiin hyvään vauhtiin. Omaa osuuttaan Lauri kuvaili hyvin vaatimattomasti sanomalla toimineensa lähinnä neuvonantajana, ja varapuheenjohtajan tehtävänä oli suunnitella, johtaa ja pyörittää sukuseuran toimintaa sukuneuvoston avustamana. Vuonna 1994 Lauri kutsuttiin sukuseuramme ensimmäiseksi kunniapuheenjohtajaksi.

Laurin mielestä sukuseuran tärkein tehtävä oli siirtää tietoa vanhoista asioista nykyisille ja tuleville sukupolville, koska perimätieto ei enää siirry sukupolvelta toiselle samaan tapaan kuin ennen vanhaan. Tätä tiedon siirtotyötä hän teki itsekin mm. kirjoittamalla jäsenlehtemme yksityiskohtaisesti ainakin kaskiviljelyksestä ja rukiin puinnista sekä isoisästään ja muista sukunsa kahden ammatin

miehistä, joihin hän itsekin kuului, sekä lisäksi vielä järjestämällä näytöksiä vanhan ajan työtavoiista kotikunnassaan Enossa.

Minä tapasin Laurin ensimmäisen kerran 25 vuotta sitten sukuseuramme kokouksessa Savonlinnassa ja seuraavan kerran vuoden kuluttua Joensuussa samoissa merkeissä. Lauri oli juhlapaikan rappusilla ottamassa Seijan kanssa vastaan kokousväkeä. Laurista sain heti sen kuvan, että hän oli leppoisa, helposti lähestyttävä, tuttavallinen, ystävällinen ja omalla tavallaan vaatimaton mies, oikea kansanmies, kuten sanotaan.

Sen jälkeen, kun minut vuonna 2000 valittiin sukuseuramme puheenjohtajaksi, tapasin Laurin muutamia kertoja vieraillessani vaimoni kanssa Enon Laukkasten sukukokouksissa. Vuonna 2005 meillä oli ilo ojentaa hänelle Laukkasten Sukuseura ry:n ensimmäinen kunniakirja osoituksena hänen tekemästään ansiokkaasta ja tuloksellisesta työstä sukuseuramme hyväksi. Runsas vuosi sitten olimme jälleen mukana Enon Laukkasten kesäkokouksessa, ja silloin tapasimme Laurin viimeistä kertaa.

Heinäkuun 11. päivänä olimme vaimoni kanssa sukuseuramme edustajina saattamassa Lauria hänen viimeiselle matkalleen. Muistotilaisuudessa mm. Laurin lapset, naapurit, kyläläiset ja useiden seurojen edustajat kertoivat lämmöllä omia muistikuviaan hänestä. Nyt Lauria ei enää ole, mutta hyvät ja lämpöiset muistot hänestä jäävät mieliimme. Kuvainnollisesti sanottuna hän on liittynyt yhtenä helmenä osaksi sukupolvea toiseen jatkuvaa elämän ja elämäkertojen helminauhaa, kuten me jokainen aikanaan.

Lauria muistellen voidaan tästä jatkumosta lausua Heikki Klemetin sanoin:

*"Oi kallis Suomenmaa,
sun koskiesi kuohuja,
honkiesi huminaa
suo mun kuunnella,
kunnes hetki lähtöni lyö!
Ei toista armaampaa
voi maailmasta löytää
kuin tämä köyhä kotimaa,
jonka kauniiks on kasvatellut
taattojemme työ."*

Aimo Laukkanen

Laukkasten Sukuseura ry:n
kunniapuheenjohtaja

Oikella kunniapuheenjohtaja Lauri ja vasemmallä nykyinen Enon Laukkasten puheenjohtaja Matti Laukkanen enolaisten kokouksessa kesällä 2010.

Laukkasten Sukuseuran kokous 27.6. Järvenpäässä

Sukuseuramme kokouspäivä on helppo pitää muistissa. Kolmen vuoden välein tapaaminen juhannuksen jälkeisenä lauantaina. Tällä kertaa täällä etelässä Järvenpäässä seurakuntaopistolla. Opiston paikka on Tuusulanjärven rannalla kauniissa luonnossa ja lähettyvillä on monia merkittäviä kohteita. Erityisesti Sibeliuksen Ainola näistä kohteista on huomattava. Halosenniemi, Ahola ja Lottamuseo sijaitsevat lähietäisyydellä.

Luonto oli kaunis ja sää hyvä. Kokoukseen tullessa saimme kuulla ja nähdä monia iloisia tervehdyksiä. On hyvä tavata taas ja kokoontua yhteisten asioiden äärelle! Kokouspaikka oli siis täällä "syryssä" pääkaupunkiseudulla. Tuntui siltä, että monet Keski- ja Itä-Suomesta eivät matkan takia tällä kertaa tulleet. Muistini mukaan kokoukset niillä alueilla saivat enemmän osallistujia mukaan.

Mutta pääasia oli edelleen tärkein. Sukuseuramme asioiden läpikäynti, kuluneen toimikauden tarkastelu ja tulevaisuuden asioiden valmistelu kuuluivat esityslistan mukaan hoidettaviksi.

Yhteen saliin oli järjestetty näyttely aiheena "Elämän ilot ja surut". Siellä oli kuvia kastetilaisuuksista, syntymäpäivistä ja häistä. Mukaan oli tuotu kastemekko ja häälahjoja. Niistä kerrottiin mistä ja milloin ne oli saatu. Miten monella sukupolvella kastemekko oli ollut. Hautajaisistakin oli mainintoja. Kuvien ja tavaroiden tuojat tietysti olivat itse paikalla kertomassa tarkemmin näistä asioista.

Hartauden piti sukuumme kuuluva rovasti, Hyvinkään entinen kirkkoherra Tapio Turunen. Hän kuvaili kokemuksiinsa kokoontumisen aiheen mukaan elämän iloihin ja suruihin liittyen. Kanttorina oli tuttuun tapaan sukuseuraston jäsen Päiviö Turtiainen.

Lounaan jälkeen meillä oli Mäntsälän teatterin esitys Tapio Rautavaarasta ja hänen tuotannostaan. Hyvät näyttelijät loivat tun-

nelman, joka palautti mieleen Rautavaaran musiikista kumpuavat muistot. Teatteri oli löytänyt näyttelijöitä, jotka pystyivät esittämään laulajan musiikin todentuntuisesti.

Kokouksen aikana todettiin sukuseuraston erovuoroiset jäsenet. Heidän tilalleen saatiin uudet jäsenet. Sukuseurastoa kohtaan koettiin kiinnostusta ja niinpä oli helppo saada valittua jäsenet seuraavalle kolmivuotiskaudelle.

Kokouksessa koettiin huoli siitä, miten nuoret saataisiin innostumaan sukuseurasta ja huolehtimaan seuran työn ja merkityksen jatkoon tulevillekin sukupolville. Tuntuu luonnolliselta, että vanhempi väki on kiinnostunut sukunsa vaiheista. Olisi hyvä saada nuoremmatkin mukaan eri tavoin, mahdollisesti jo pienestä pitäen. Tietoa olisi hyvä saada elossa olevilta läheisiltä, ettei kiinnostus näihin asioihin heräisi liian myöhään!

Sukujuhlan anti oli monipuolinen ja oli hyvä lähteä Järvenpäästä eteenpäin tulevien tapaamisten toivossa. Ennen seuraavaa kokousta voisi innostaa pienempiä ryhmiä järjestämään perheen tapaamisia tai vaikka serkuskokouksia.

Syntymäni jälkeen isäni kirjoitti Helsingistä Parikkalaan äidilleen kertoen tapahtuneesta synnytyksestä. Silloin hän sanoi: "Maailma ei pyty pytyttää jot ei oo Laakkatii." Tämän voi sanoa myös Järvenpään kokouksenkin jälkeen! Maailma on pystyssä, koska on "Laakkatii"! Ehkä monesta muustakin syystä!

Heikki Laukkanen
Helsinki

Sukuneuvoston uudet jäsenet esittäytyvät

Kirsi Kinnari

Olen Kirsi Kinnari (os. Laukkanen) 48 vuotias Laukkasten sukuseura ry:n sukuneuvoston uusi jäsen Imatralta. Työskentelen KEHA-keskuksen (ELY-keskusten ja TE-toimistojen kehittämis- ja hallintokeskus) Eteläisen maksatusryhmän tiiminvetäjänä. Kotoisin olen eteläisestä Hämeestä Lopelta, joka sijaitsee n. 70 kilometriä Helsingistä pohjoiseen. Imatralle muutimme puolisoni näyttelijä Kari Kinnarin työn vuoksi vuonna 1989. Perheeseemme kuuluu myös tytär Karoliina (21 v.) ja pieni suloinen Peppi-koira. Pari vuotta sitten tyttäremme Karoliina muutti Helsinkiin opiskelupaikan vuoksi ja jäimme puolisoni ja Peppi-koiran kanssa itärajalle. Minun ja puolisoni lähisuku asustavat Uudenmaan, Hämeen, Varsinais-Suomen ja Etelä-Pohjanmaan alueella, joten kanssakäyminen sukulaisten kanssa on haasteellista pitkien välimatkojen vuoksi. Onneksi nykytekniikalla saa nopeasti yhteyttä, vaikkakin kasvokkain tapaaminen on aina mukavampaa.

Asuttuamme Imatralta muutamia vuosia, teimme perheen kanssa ison päätöksen ja rakensimme omakotitalon uudelle Vuoksenrannan alueelle Imatralta. Alue sijaitsee lähellä Vuoksi jokea, jonka rannat ja ympäristö ovat hyvin kauniit maisemaltaan. Lisäksi alue sijaitsee aivan kaupungin keskustan ja palveluiden läheisyydessä. Olen monesti miettinyt, että on hienoa asua joen varrella, jonka varrella syntyi myös oma isäni Yrjö Laukkanen (1935-2015). Valitettavasti isän syntymäpäiväjä Räsälä jäi rajan toiselle puolelle. Isän perhe joutui tuolloin evakkoon ja evakkomatka päättyi Hämeeseen Lopelle.

Tällä hetkellä elämäni on työn täyteistä ja hieman liian kiireistäkin, mutta olen yrittänyt kuitenkin pitää huolen siitä, että perheelle ja harrastuksille jää aikaa. Mieluisimpia harrastuksiani ovat puutarhan hoito, ulkoilu koiran kanssa, maalaaminen ja frisbeegolf. Näiden harrastusten lisäksi kulttuuri ja taide ovat hyvin merkittävässä ja tärkeässä osassa perheemme päivittäistä elämää, johtuen osittain myös puolisoni teatterityöstä.

Tänä syksynä aloitin Laukkasten sukuseura ry:n sukuneuvoston jäsenenä ja uskon, että toiminta sukuseurassa tulee olemaan mielenkiintoista ja antoisaa. Toivon, että pystyn omalla panoksellani hankkimaan sukuseuraamme uusia jäseniä ja tuomaan myös uusia ulottuvuuksia yhteiseen toimintaamme. Mukavaa syksyä kaikille toivotellen, Kirsi

Leo Laakko

Olen Leo Laakko Kiuruvedeltä Pohjois-Savosta, äitini puolelta Laukkasia, Kinttaan Laukkasia.

Olen syntynyt Olympia vuonna 1952. Kiuruvedeltä Lahteen muutin syksyllä 1971 ja enoni Erkki Laukkanen vei minut rakennuksille töihin. Rakennus öissä olin sitten vakinaiseen menoon asti, eli noin vuoden.

Armeijassa ajoin kuorma-auton ammattiajokortin ja kun syyskuussa 1973 pääsin siviiliin menin autonkuljettajaksi ja sitä työtä tein aina 2011 vuoden loppuun.

Naimisiin menin keuhkälä 1974. Tyttö syntyi saman vuoden marraskuun lopulla ja poika vappuna 1977.

Ensimmäinen avioliitto päättyi 1988. Vuonna 1989 tapasin nykyisen vaimon Orimattilassa ja silloin muutin Lahdesta Orimattilaan. Nuorin tyttö syntyi 1990. Vanhemmalla tyttärellä on kaksi tyttärtä joten ole myös vaari. Laukkaset ovat olleet perinteisesti rakentajasukua niinpä minunkin nuorin tyttöni lähti rakennusalalle ja on rakennusmaalari.

Olen ollut selkäsairaudesta vuoksi sairaalakehällä 4 vuotta.

Harrastukseni on kalastus ja mökkeily sekä nykyisin matkustelu. 2000-luvun alkupuolella aloin harrastaa sukututkimusta, lähinnä isäni puolen suvusta. Käytän lähes kaiken vapaa-aikani sukututkimukseen. Eläkkeelle jäätyäni kävin Lahdessa Wellamo-opistossa kolmen vuoden aikana viisi-kuusi kurssia, liittyen sukututkimukseen,

Olen uusi jäsen sukuneuvostossa, tehtäväni on sukututkimusvastaava. Kun minua esitettiin sukuneuvoston jäseneksi, en ollut kovin innostunut, mutta nyt tämä alkaa tuntua varsin mielenkiintoiselta. Sukuneuvoston jäsenyys on minulle uusi asia mutta pyrin kaikin keinoin edistämään sukuseuran toimintaa.

Johanna Lindbohm (s. Laukkanen)

Vanhemmilla on ovelat keinot saada jälkikasvunsa mukaan erilaisiin hommiin, nyt en tarkoita lahjontaa, huijausta tai kiertäystä, joita käytetään lapsen ollessa pieniä. Omat vanhempani ikään kuin sulattivat minut mukaan sukuseuran toimintaan, enkä ole ollenkaan harmissani siitä, ainakaan tässä vaiheessa.

Synnyin Mikkeliin 1967 perheeni kuopukseksi, kuulun Juvan sukuhaaraan. Opiskeltuani Etelä-Suomessa palasin takaisin kotikaupunkiini 1993. Perheeseeni kuuluu mieheni ja minun lisäksi kolme tyttärtä. Tyttäristä kaksi asuu vielä kotona opiskellen, vanhin maailmalla. Työkseni toimin kasvatusalalla ja

toimin teini-ikäisten parissa. Vapaa-aikani täyttävät metsässä samoilu, puutarhan hoito, kuorolaulanta, luottamustoimet ja kulttuurin kaikkia osa-alueista nauttiminen. Pyörä on ehdottomasti eniten käyttämäni kulkuväline.

Sukuseuran toimintaa olen päässyt seuraamaan jo usean vuoden ajan. Olen osallistunut lehden tekoon ja takana on kolmet sukujuhlat. Nyt lupauduin mukaan sukuneuvostoon ja odotan mielenkiinnolla tulevaa toimikautta. Otan ilolla vastaan toiveita ja ideoita lapsiperheiltä Savonlinnan sukukokoukseen 2018, toivottavasti teitä on sankoin joukoin mukana!

Juhani Tenhunen

Olen Juhani Tenhunen, Helsingissä syntynyt 64-vuotias espoolainen aktiivieläkeläinen, teknillisen biokemian diplomi-insinööri ja Laukkasten Sukuseura ry:n sukuneuvoston sihteeri. Olen sukuneuvoston jäsenenä myös Kärkkäisten Sukuseura ry:ssä, ja kaksi Pielaveden Laukasiin luettavaa Dorde (Teija) -esiäitiäni olivat isoisäni äidinisän isoisan äiti ja isänäidin äidinäiti, molemmat emäntinä Kiuruveden Hautajärven eli nykyisen Hautakylän Kärkkäisten taloissa. Toimin ekoettisen kaupan hallitusammattilaisena ja omistajayrittäjänä Ruohonjuuri Oy:ssä ja Kaiku Ethical Oy:ssä sekä hallituksen jäsenenä Samsara oy:ssä, Eestaas Oy:ssä, Osuuskuunta Eko-Osuusrahassa, Ympäristö- ja kuluttajapoliittinen yhdistys ry:ssä. Käymäläseura Huussi ry:ssä, Suomen Liikenneliitto SuLi ry:ssä ja Matinkylän Vihreät ry:ssä ja varajäsenenä TEK:n Yrittäjäklubi ry:ssä. Olen myös Tekniikan Akateemisten Liitto TEK ry:n yrittäjyysvaliokunnan jäsen. Työurallani olen tutkinut mm ekokylä ja kuivakäymälöitä ja suunnitellut Suomen valtakunnallisen pyöräretkeilyverkoston.

SUKUNEUVOSTON "VANHOJEN" JÄSENTEN TAVOITTEITA

Ansa

Tavoitteeni ensimmäiselle puheenjohtajakaudelle ovat seuraavat:

- Olen puheenjohtajana kuunteleva, kannustava ja jämäkkä
- Annan rakentavaa palautetta, tarvittaessa myös siten että arvailuihin ei jää varaa
- Jaan vastuuta ja kysyn neuvoja
- Pyrin toimillani aktivoimaan myös sukuneuvoston ulkopuolisia Laukkasia projektiluontoisiin töihin
- Teen parhaani, jotta sukukirjan ensimmäinen osa valmistuu Savonlinnan sukukokoukseen 2018 mennessä

Risto

- Jäsenrekisterin (JÄSERI) käyttöä pyrin kehittämään voimassa olevien lakien puitteissa niin, että jäsenet voidaan ryhmittää sukuhaarakohtaisesti.
- Jokaiseen Laukkaset -lehteen hankin ainakin yhden kirjoituksen tai kirjoitan sen itse ellei lehden teema ole minun kokemus- ja osaamisalueeni ulkopuolella.
- Uusia jäseniä yritän hankkia kauden aikana vähintään 10.
- Pitkän puheenjohtajakauden kokemukset annan tarvittaessa sukuneuvoston käyttöön ja pyrin osallistumaan sukuseuran toimintaan työmiehenä enkä ulkopuolisena tarkkailijana.

Pia

- Pyrin toimimaan aktiivisesti sukuneuvostossa
- Osallistuminen sukuseuran seuraavan kokoontumisen järjestämiseen
- Uusien jäsenien hankinta

Ritva

- Laukkaset lehden tason ylläpito ja kehittäminen
- Aktiivinen toiminta sukuneuvostossa
- Sukukirjan valmistumisen edistäminen
- Laukkasten sukututkimustietojen täydentäminen
- Laukkasten kotisivujen ylläpito tarvittaessa

Jaana

- Olen kirjoittanut Laukkasten seuran lehteen aktiivisesti ja niin aion tehdä jatkossakin.
- Olen vuosia tutkinut Räisälän Haaparannan Laukkasia ja työtä on vielä vuosiksi eteenpäinkin.

Anne-Marita

- Pyrin osallistumaan kaikkiin sukuneuvoston kokouksiin ja olemaan aktiivinen työrukkana taitojeni mukaan.
- Sukujuhlan valmisteluissa ja ideoinnissa olen ollut mukana monta kertaa ja siihen panostan myös tulevaisuudessa.
- Yritän houkutella kirjoittajia sukulehteen ja ideoimaan jutun aiheita kunkin teeman mukaisesti.
- Olisiko esim. Lasten Suusta palsta piristävä lisä?

Sukukokous Järvenpäässä

Oli sukukokouksemme Järvenpäässä, saimme tavata kauniissa kesäsäässä.

Niin upeat puitteet oli Seurakuntaopistolla, ja levollinen tunne omien keskellä olla.

Oli neuvosto lähelle kulttuurista tuonut ja työryhmä hienon ohjelman luonut.

Kun suvuista löytyy niin moni taito, oli hartaushetkessä oma pappi, aito.

Taas saimme myös yksinlaulua kuulla ja tietenkin se myös Laukkasen suulla.

Sukukokous hoitui pois lounaan alta ja neuvoston johdossa vaihtui valta.

Riston aikana paljon toimintaa karttui ja nyt sitten Ansa valtikkaan tarttui.

Elettiin näyttelyn elämän ilot ja surut, koottiin muistoista rakkaat ja raskaat murut.

Sukujuhla alkuun huomionsoitukset liitti ja kunniakirjoin yllättäin teoista kiitti.

Oli reipas näytelmä, laulua, Rautavaaraa, mikä virkisti varmasti jokaista sukuhaaraa.

Voi sitten kotimatka kahvin jälkeen alkaa ja kyllä piristyneenä painoi kaasujalkaa.

On se niin erikoinen tunne tuo sukuside, se on kuin jalokivi tai kaunis lumikide.

Myös oma sukuhaara näin toisiansa näki, tuli tutuksi ennen tuntemattomampi väki.

Tapaamme taas kolmen vuoden päästä, tullaan Savonlinnaan riippumatta säästä.

Kyllä on mukavaa, kun on Laukkasia luotu ja ne vielä aika ajoin on myös yhteen tuotu.

Sirpa Herve (o.s. Laukkanen)

Auringonlasku Tuusulanjärvellä
Kuva: Anne-Marita Laukkanen

Sukukokous

Laukkasten Sukuseura kokoontui kesäisissä tunnelmissa Järvenpäässä kesäkuun viimeisenä lauantaina. Osallistujamäärä ei ollut suuren suuri, vanhojen tuttujen tapaaminen ja uusien tuttavien kohtaaminen oli kuitenkin iloista ja mukavaa puheensorinasta päätellen. Kokouksessa käsiteltiin perusasiat, hyväksyttiin toimintakertomukset ja taloudenpito kolmelta edeltäneeltä vuodelta ja luotiin linjat kolmeksi vuodeksi eteenpäin. Sukuneuvostotyöstä luopui monta aktiivista jäsentä. Heidän tilalleen valitut uudet neuvokset esittäytyvät tämän lehden palstoilla. Seuraava sukukokous päätettiin pitää Savonlinnassa kesäkuun viimeisenä lauantaina vuonna 2018.

Sukujuhlassa saivat suvun kunniakirjat pitkäaikainen neuvos, Laukkaset -lehden oikolukija ja sukuseuran sihteeri Päiviö Turtiainen, sukulehden ansiokas runoilija Sirpa Herve, lehteä lukuisilla kirjoituksillaan avustanut Raija Markkula ja sukulehden kokoaja, neuvos Ritva Laukkanen.

Sukuneuvosto Joroisissa.

Sukuneuvosto

Sukuneuvosto piti pienimuotoisen palaverin varsinaista sukukokousta edeltäneenä iltana. Siinä hiottiin vielä seuraavan päivän kokousasioita, juhlaa ja näyttelyjärjestelyjä yhteisen iltapalan lomassa.

Heti juhlan jälkeen uusi sukuneuvosto kokoontui järjestäytymiskokoukseen. Sihteeriksi valittiin vuodeksi Juhani Tenhunen ja sukututkimusohjelman ylläpitäjäksi Leo Laakko, molemmat uusia neuvoksia.

Sukuneuvoston ensimmäinen varsinainen kokous pidettiin 12.09. 2015 Joroisissa Kartano-Golfn tiloissa.

Päätöksiä tehtiin:

- varapuheenjohtaja: Johanna Lindbohm (os Laukkanen), uusi neuvos
- Laukkaset – lehden toimituskunta: Ritva Laukkanen, tekstin kokoaja, Johanna Lindbohm, Jaana Väisänen, oikolukijana toimii Oskari Laukkanen
- sukukokoustyöryhmä: Johanna Lindbohm, Kirsi Kinnari (uusi neuvos), Anne-Marita Laukkanen ja Pia Laukkanen
- sukukirjatyöryhmä: Ansa Haapalainen, Leo Laakko, Oskari Laukkanen ja Ritva Laukkanen
- tähän mennessä ilmestyneet Laukkaset-lehdet sidotaan kirjasarjaksi
- kirjattiin sukuneuvoston jäsenten ehdotukset lehden seuraaviksi teemoiksi
- kotisivujen päivitys pyritään järjestämään helpommaksi, ajantasaisemmaksi ja Suomessa tapahtuvaksi
- lisäksi päätettiin useiden käytännön asioiden järjestämistavoista

Täsmennettiin jäsenhankintapalkkiot:

- kolme (3) uutta jäsentä hankkinut saa valintansa mukaan pöytälipun, isännänviirin tai keittokirjan
- kaksi (2) uutta jäsentä hankkinut saa keittokirjan tai seinälaatan

Sukuneuvoston seuraava kokous on Savonlinnassa 6.2.2016.

Katu Raili Kostian tieksi

Juvan kunnan keskustassa nimettiin 14.08.2015 yksi katu Raili Kostian tieksi. Kadun varrella on Juvan kirjasto, yläaste ja lukio. Juhlalliseen tapahtumaan osallistui runsas kutsuvierasjoukko. Kutsua olivat noudattaneet Raili Kostian veli Risto Laukkanen Turusta, Railin sisarusten ja serkkujen jälkeläisiä, Juvan kunnanjohtaja Heikki Laukkanen (Kerimäen Laukkasia), ystävä Annukka Talvela, kunnan kirjaston, teknisen ja kulttuuritoimen henkilökuntaa, kunnan luottamushenkilöitä, median edustajia ja muita vaikutajia.

Symbolisen avauksen suoritti Marketta Salo leikkaamalla kadun poikki viritetyn sinivalkoisen nauhan, samalla kunnan tekninen päällikkö paljasti kadun nimikyltin.

Kirjastossa paljastettiin Railin muotokuva ja lyhyt elämäkerta, molemmat ovat nyt pysyvästi kirjastotilan seinällä kaikkien nähtävänä. Raili Kostian puolison, Matin nuorempi veli Risto Kostia kertoi

Kuvassa vasemmalla Juvan kirjastotoimenjohtaja Päivi Lehmusvuori, Railin sisarentytär Marketta Salo ja kunnanjohtaja Heikki Laukkanen.
Kuva: Ritva Laukkanen

Railin elämästä maalaistyttönä, perheenäitinä ja maailmanmainetta niittäneenä upeäänisenä mezosopraanona. Risto Kostialla oli runsaasti kerrottavaa myös henkilökohtaisina muistoina, hän asui pitkiä aikoja Railii ja Matti Kostian perheessä Wienissä ja Helsingissä.

Laukkaset kansiin ja kirjoiksi

Olen usein Aimon kanssa kuumeisesti etsinyt jonkun tietyn Laukkaset-lehden numeroa joko toimistomme täysien hyllyjen kätköistä (viimeksi ilmestyneet numerot siististi Aimon pinoamina, kunhan ensin löydän pinon) tai autotallimme kaikkennielevästä pahvilaatikkoarkistosta (varhaiset numerot laatikossa "Laukkaset-lehtiä", mutta laatikko yleensä hankalassa paikassa). Onneksi kaikki lehdet koko ilmestymisajalta ovat kuitenkin olleet tallessa, ja halutun asian tarkistaminen tai jutun lukeminen on onnistunut, kunhan vain lehti on ensin löytynyt.

Alkukesästä pohdimme jälleen jotakin sukuseura-asiaa, jota oli aikoinaan käsitelty jossakin Laukkaset-lehden numerossa. Mutta missä numerossa? Ja missä jutussa? Konsultoin jo kotisivuilla olevia lehtien sisällysluetteloitakin. Asiaa ei löytynyt otsikoitten tai jutun kirjoittajan nimen perusteella, joten piti selata lehti lehdeiltä. Levitimme lehdet keittiön pöydälle ja selasimme, selasimme. Löytyi! Silloin päätimme: nyt annamme sitoa nämä 40 lehteä kirjoiksi ilmestymisjärjestyksessä alkaen ihka ensimmäisestä, keväällä 1996 ilmestyneestä numerosta, ja päättyen keväällä 2015 ilmestyneeseen lehteen. Järjestimme lehdet aikajärjestyksessä neljään pinoon ja kiikutimme pinot Turkuun erääseen kirjansitomoon. Valitsimme perinteisen, käsityönä tehtävän, kovakantisen lankasidoksen. Koska sitojan kesäloma oli juuri alkamassa, meille luvattiin valmiit niteet noudettavaksi elokuun alkupuolella.

Elokuun puolivälin vaiheilla soitin liikkeeseen tiedustellakseni työn edistymistä. Sattuipa niin, että juuri samana päivänä tilauksemme oli valmistunut. Seuraavana aamuna ajoimme hakemaan odotetut niteet. Kassan takana, valmiiden töitten hyllyssä, huomasin jo odotellessamme neljä kirjaa: jokaisessa laukkaset-sensiniset kannet ja selässä teksti "LAUKKASET" tolppakirjaimin sekä niteen numero, joista 1 = Einon puheenjohtajakauden, 2 ja 3 = Aimon puheenjohtajakauden ja 4 = Riston puheenjohtajakauden lehdet. Uudenkankeita kirjoja piti heti päästä selaamaan kirjansitomom naapurissa sijaitsevassa kahvilassa aamupuoliskupposen kera.

Paljon muistoja tulvii mieleeni lehtiä katsellessa. Muistelen seuran alkuaikoja, jolloin lehteä ei vielä edes ollut, ja tiedotus hoitui vuotuisilla jäsenkirjeillä. Mustavalkoisesta lehdestä päästiin väripainettuun seuran 20-vuotisjuhluvuonna. Kävimme yhdessä Aimon kanssa sukulehtiseminaarissa lehdenteko-oppia saamassa ja samassa tarkoituksessa luimme alan kirjallisuutta. Lehtikilpailuissa tuli toinen sija ja myöhemmin peräti voitto. Kerran saatiin aikaiseksi myös joulunumero. Työtä riitti, mutta palkitsevaa työtä. 40 lehteä 20 vuoden ajanjaksoilta sisältää tuhdin annoksen sukuseuran toiminnan historiaa ja runsaasti moneen eri teemaan liittyviä Laukkasten elämän kuvauksia ja tarinoita. Näiden lisäksi löytyy mm. vakiopalstoja, pakinoita, sukujuurten selvittelyä ja sukutapaamisten selostuksia sekä tietenkin lehden perustavoitteen mukaisesti tiedotuksia jäsenistölle. Jokainen puheenjohtaja pohtii puheenvuoroissaan kautensa ajankohtaisia sukuseura-asioita ja luo omia toimintavisioitaan, jokainen taittaja toteuttaa omaa näkemystään sukulehden ulkoasusta, ja jokainen toimituskunta koettaa parhaansa mukaan haalia lehteen juttuja.

Monipuolista lehtilukemista siis riittää sukukirjoja odotellessa. Nyt on ilo verestää Laukkaset-toutta ja -muistoja, jotka ovat näppärästi kansissa ja kirjoissa.

Suosittelen sidontatoimenpidettä muillekin!

Margit Laukkanen
Kuva: Margit Laukkanen

Sukututkimusohjelman vaihto sukuseurassa

Laukkasten sukuseuralla on ollut käytössä Genus- sukututkimusohjelma. Se oli auttamattomasti vanhentunut.. Päivitykset olivat päätyneet jo kuusi vuotta sitten. Se ei toiminut Windows käyttöjärjestelmillä. Nyt Sukuseuralle on hankittu uusi sukututkimusohjelma: SUKUJUTUT. Se on kotimainen, helppokäyttöinen ja monipuolinen Windows-pohjainen sukututkimusohjelma. Ohjelma toimii kaikilla Windows- käyttöjärjestelmillä.. Sen kehittäjä on seinäjokinen AKT-palvelu Luhtasaari ja sieltä saa myös päivitykset ja tarvittavan asiakastuen. Luhtasaaren edustaja teki tarvittavat tiedostosiirrot Genukselta Sukututuihin ja näin tallentui kaikki se tarvittava tieto Sukujutut –ohjelmaan, joka oli kerätty Genukseen.

Kansalais- ja työväenopistot järjestävät vuosittain kursseja Sukujutut ohjelman käyttäjille. Tänä syksynä alkoi 8.syyskuuta Helsingin Työväen opistolla viiden päivän kurssi. Laukkasten Sukuseurasta sukuneuvoston sukututkimusrekisteriä hoitava jäsen osallistui kursseille. Kurssi oli peruskurssi ja siinä käytiin läpi kaikki sukutietojen tallentamiseen tarvittavat tiedot.

Leo Laakko

Laukkaset facebookissa

Perustimme sukuneuvoston päätöksellä Laukkaset – facebook ryhmän toukokuussa 2010. Tällä hetkellä ryhmässä on jo 127 jäsentä. Ryhmän tavoitteena on helpottaa Laukkasten verkottumista, löytää ”uusia tai kadonneita” sukulaisia ja lisätä tietoa sukumme perinteistä ja eri vaiheista. Ryhmä toimii myös tiedon välittämisen kanavana.

Laukkaset – ryhmään on helppo liittyä. Suora linkki ryhmämme sivulle on <https://www.facebook.com/groups/124629307548307>.

Voit myös kirjoittaa vasemmassa yläreunassa olevaan laatikkoon ”etsi ihmisiä, asioita, paikkoja ” Laukkaset, jolloin laatikon alle ilmestyy näkyviin ”Laukkaset, Julkinen ryhmä, 127 jäsentä” (9.10.2015 tilanne). Klikkaa tätä tekstiä ja näin olet päässyt ryhmämme sivulle.

Päästäksesi ryhmän jäseneksi, klikkaa valokuvan alareunassa olevaa laatikkoa ”liity ryhmään” tai kuvan alla olevaa laatikkoa, jossa lukee ”Liity ryhmään, jotta voit nähdä keskustelun, julkaista ja kommentoida”. Tämän jälkeen joku ryhmäläinen hyväksyy sinut jäseneksi ja yhteydenpitoimme voi alkaa. =)

Ryhmän jäsenenä voi kutsua uusia jäseniä kohdasta ”Jäsenet – lisää ihmisiä ryhmään” – helppoa!

Lisätietoja Taina Saarenpää, [taina.saarenpaa\[at\]live.fi](mailto:taina.saarenpaa[at]live.fi)

Oletko kiinnostunut suututkimuksesta?

Haluatko tietää enemmän suvustasi? Sukuneuvostolla on meneillään projekti, jossa pyritään löytämään yhteyksiä eri sukuhaarojen välille. Tehtävä on erittäin haastava. Erilaisten asiakirjojen tutkiminen on työlästä ja hidastakin, mutta antoisaa. Neuvosto hakee parhaillaan asiaan perehtynyttä ammattilaista, joka pystyisi nivomaan nykypäivän Laukkasia yhteen kenties vaikka tuonne väitetyt alkukodin eli entisen Jääsken pitäjän Laukkasiin.

Mielenkiintoinen aspekti tutkimuksellisesti on DNA-tutkimus, joka varmistaisi eri sukuhaarojen mahdolliset yhteiset esi-isät. Ne sukuhaarat, joita asiakirjoilla ei päästä tarpeeksi kauas taaksepäin, sukulaisuus saadaan selvitettyä isälinjan Y-kromosomin DNA-näytteillä.

Tutkimukseen tarvitaan vapaaehtoisia miehiä, joilla on isälinjan sukutausta Laukkasissa, siis isäisäisäisiä jne ovat Laukkasia. Tutkimus on yksinkertainen, mutta hieman hinnakas.

Jo nyt on testin avulla todistettu, että Kaavin, Punkaharjun Laukansaaren ja Parikkalan Laukkaset ovat samasta kantaisästä

Suosittelavin testi Laukkasille on Y-DNA67. Kyseessä on testi, joka antaa 67 eri markkerin tulokset. Tällä voidaan jo varmuudella sanoa, ovatko testatut henkilöt (miehet) samaa isälinjaista sukua. Jos sukuhaara polveutuu yhdenkin kerran aviottomasta pojasta, ei testi anna vastausta sukulaisuudesta Laukkasiin.

Olisiko Sinulla valmiutta teettää testi? Testin voi tehdä kotona eikä se satu.

Jos kiinnostaa, ota yhteys sukukirjatyöryhmän jäseniin:

Ansa Haapalainen

Leo Laakko

Ritva Laukkanen

Yhteystiedot lehden viimeisellä sivulla.

Sukuseuran tuotteita saatavissa

SEINÄ-
VAAKUNA
14 x 21 cm

25€

Tuliaiseksi
ja
merkkipäivä-
lahjaksi
PÖYTÄLIPPU

30€

ISÄNNÄNVIIRI
Kahta pituutta
3 tai 4 m

60€

RINTAMERKKI
(pinssi)

5€

KOLMIOLIPPU

10€

KAUPPAKASSI 3⁵⁰

160 sivuinen
KEITTOKIRJA

30€

MUISTIKIRJA
70 x 110 mm

2⁵⁰

KOLMAS
PAINOS!

TEE TILAUS:

Soita Pekka Väisänen
puh. 044 3073 468

Hintoihin lisätään
pakkaus- ja postituskulut.

tai s-postilla: jaana-annikki@hotmail.fi

KERIMÄEN SUKUHAARAA KOOLLA KOVEROSSA

Kerimäellä syntyi Peter (Pekka) Laukkanen vuonna 1816 ja toimi vuosina 1848- 1865 Kiihtelysvaaran seurakunnan koulumestarina. Hänellä ja Karin puolisoilla oli kahdeksan lasta, joista Heikki ja Paavo saivat kansakoulun opettajakoulutuksen. Heikki toimi Paltaniemen koulun opettajana 41 vuotta ja Paavo teki elämäntyönsä Virroilla. Perheen pojista neljä sai elantonsa nahkurina ja maanviljelijöinä, tyttäret Sofia ja Anna avioituivat ja saivat useita lapsia.

Nahkuri ja maanviljelijä

Johan(Juho) syntyi Kiihtelysvaarassa 24.2.1856 ja kuoli Tuupovaarassa 15.2.1929. Hän avioitui vuonna 1879 Maria e Hirvonen kanssa. Maria oli syntynyt 26.7.1860 Kiihtelysvaaran Keskijärvellä ja kuoli Tuupovaarassa 17.5.1923. Perhe muutti silloisen Ilomantsin kunnan Koveron kylään vuonna 1885. Perheeseen syntyi 12 lasta, joista yksi kuoli lapsena. Juho ja Maria kouluttivat lapsensa ja opettajien osuus on melkoinen.

Liisa sai kiertokoulun opettajapätevyyden, Selmasta tuli käsityöopettaja, Helmistä ja Emmistä kansakoulun opettajia. Aina oli kättilö, Hilja ylihoitaja Enon sairaalassa, Anna, Laina ja Hanna olivat taitavia osaajia ja pojat toimivat maanviljelijöinä, Pekka jonkin aikaa kyläpoliisinakin.

Juho ja Maria ostivat Kotikummun Koverosta, rakensivat talon 1904- 05 ja viljelivät varsin suurta tilaa. Maanviljelys, nahkurin versitas, kotieläinten hoito ja kylän yhteiset asiat hoituivat lapsien auttaessa. Vanhin tytär Liisa avioitui vuonna 1909 kansakoulunopettaja Antti Kortelaisen kanssa ja muutti Kiihtelysvaaran Keskijärvelle. Siellä syntyivät lapset Juho ja Aino, Tellervo ja Vellamo. Kotikummun tila jäi vanhusten, Marian ja Juhon kuoltua Liisa ja Antti Kortelaiselle, jotka taas luovuttivat tilan hoidon myöhemmin tyttärelleen Vellamolle. Hän avioitui Yrjö Petsalon kanssa vuonna 1936. Heidän nuorin poikansa Sakari vaimonsa Evan kanssa toimii nyt tilan vastuun kantajana ja omistajana.

Vanha, Juho ja Maria Laukkanen Kotikummu alkuperäisessä asussa

Koolla kerran vuodessa

Liisa ja Antti Kortelaisen poika Juho kuoli vuonna 1933 ja tyttäret Aino, Tellervo ja Velamo avioituivat ennen sotia. Heidän lapsensa-serkukset- ovat kokoontuneet viime vuosien aikana kerran vuodessa. Tänä vuonna koolle oli kutsuttu serkut ja heidän lapsensa lastenlapsineen. Heinäkuun 18 päivänä 2015 kokoontui Koveron kylätalolle 52 jäsentä. Juho ja Maria Laukkanen olivat aikanaan olleet perustamassa vuonna 1898 Koveron nuorisoseuraa ja vaikuttaneet lapsineen Nuorisotalon (rakennettu 1927) valmistumiseen.

Koolle kylätaloon

Vilkas Koveron kylä on viime vuosikymmenten aikana menettänyt asujiansa ja aikanaan varsin vilkas toiminta on kylällä vähentynyt. Koulukin on lopettanut toimintansa.

Koveron nuoriseuratalon ja nykyisen Kylätalon tiloissa olivat pitopalvelun rouvat valmistaneet maittavan lounaan. Ohjelman mukaisesti diakoni Petri Nykänen toimitti alkuhartauden ja ruokarukouksen ja koolle oleva juhlijoukko esittäytyi. Kun tarkistettiin paikalla olleiden ammatteja, opettajiksi ilmoittautui noin puolet joukosta. Näin siis opettajan ammatti on siirtynyt suvussamme koulumestarin toimesta opettajien arvostettuun viranhoitoon. Taitaa olla jotakin perää niissä geeneissä ja niiden periytymisessä.

Kylätalolta Kotikummun pihapiiriin

Kotikummun edestä ovat sukupolvet ennen meitä saatettu haudan lepoon. Tällä kertaa muistelimme Tuula ja Kyösti Hurskaisen vanhinta lasta, Jaria, joka kutsuttiin taivaan portille helmikuussa. Jari oli ilmoittautunut juhliimme, mutta saikin toisen kutsun.

Laukkasten sukuseuran seinävaakuna kiinnitettiin yli 100-vuotiaan aitan seinään. Vaakunan luovuttaja Tapio Turunen ja Kotikummun omistajat Sakari ja Eva Petsalo.

Pihapiiri, jossa kokoontuimme yhteiskuvaan 18.7.2015, rakennus sai nykyisen asunsa 1958-59

Juhlavasti asetettiin Laukkasten sukuseuran seinävaakuna vanhan aittarakennuksen seinään muistuttamaan kävijöitä talon taustasta ja suvun merkityksestä elämän matkalla. Tapio Turunen, Sakari ja Eva Petsalo saivat ensimmäisinä todistaa seinävaakunan sijainnin arvokkaan yli 100-vuotiaan aitan seinässä, Kotikummun pihapiirissä.

Juhlat jatkuivat Sakari Petsalon Kotikummun historian esittelyllä, tikkakilpailulla, toinen toisiimme tutustumisella ja monipuolisella tarjoilulla. Tällainen kokoontuminen koettiin merkittäväksi. Saivathan nuoretkin nähdä elävästi, miten laaja on tämäkin lyhyt sukuhaara. Juho ja Maria Laukkanen piirtyivät monen nuoren mieleen esivanhempina, joiden muistoa on syytä jatkossakin muistella.

Tapio Turunen

Jokainen huomaa tulevansa Kotikummun pihapiiriin

KONEITTEN KANSSA LIEDOSSA – LAUKKASET TIETYSTI

Lietoon, valtatie 10 varrelle, on vuosien mitaan noussut melkoinen hallirykelmä. Kyseessä on Tapani Laukkasen vuonna 1986 perustama Konehuolto T. Laukkanen Oy. Yliskulmalta käsin pyöritetään John Deere -huoltoa sekä koko Suomen kattavaa varaosamyyntiä, ja päivittäin lähteekin kymmeniä paketteja ympäri Suomenmaata.

Yrityksen tarina alkoi siitä, kun Laukkanen hommasi itselleen huoltoauton, jolla ajoi ympäri maakuntaa korjaamassa asiakkaiden koneita. Kun työt alkoivat lisääntyä, niin Tapani rakensi kotinsa läheisyyteen ensimmäisen hallin, jossa sai korjattua koneita katon alla lämpimässä.

Pikku hiljaa toimintaa on laajennettu ja kehitetty, ja nyt pihapiirissä onkin jo neljä isoa hallia mukaan luettuna Laukkasen oma museo, mistä löytyy mm. traktoreita, autoja, moppoja, moottoripyöriä, moottorisahoja, radioita sekä hurja määrä vanhoja LP-levyjä.

Konehuolto T. Laukkanen työllistää ison osan koko perheestä. Laukkasen neljästä lapsesta kolme ovat Konehuollon palveluksessa. Pojat Jani ja Aki ovat vastuussa korjaamon toiminnasta, miniä Tiina hoitaa paperipuolen, vävy-poika Toni vastaa varastosta ja vaimo Anja sekä tytär Anu huolehtivat juoksevista asioista. Tapani itse hoitaa varaosien myynnin ja puhelinneuvonnan.

Korjaamon ohella varaosien maahantuonti ja myynti ovat kehkeytyneet hyvin tärkeäksi osaksi Konehuollon toimintaa ja varaosavaraosto, jossa on nykyisin noin 30 000 nimikettä onkin tässä asiassa keskipisteenä. Maanviljelijät voivat noutaa osat suoraan konehuollon varastosta tai sitten ne toimitetaan postitse. Myös viikonloppuisin sekä pyhinä on mahdollista hakea osia, varaosat saa yleisesti ottaen heti mukaansa, mikä onkin nykyään melko erikoista, sillä yleensä liikkeet

tilaavat kaikki osat ja täten toimitusaika on pitkä. Nopea ja luotettava palvelu onkin aina ollut Konehuolto T. Laukkasen toiminnan kulmakiviä. Varaosien lisäksi Konehuolto tuo maahan sekä välittää myös käytettyjä Deeren koneita. Kaikki maahantuodut koneet huolletaan omalla asiantuntevalla korjaamolla ja näin huolehditaan käytettyjen koneiden toimintavarmuudesta.

Kiireisintä aikaa tietysti ovat kylvö- sekä puintiajat, mutta Laukkasella riittää kiirettä ympäri vuoden. Talvisin työllistävät mm. ausruskalusto sekä muut vastaavat koneet, keisäisin maatalouskoneiden lisäksi ruohonleikurit ja puutarhatraktorit.

Kirjoittanut Anu Kielonkangas

Mauno Tapani Laukkanen,

- s. 29.05.1949 Koski TL

-Tapanin vanhemmat Maritta ja Soini Laukkanen olivat kotoisin Räisälästä, Humalaisten kylästä.

-Evakkomatkalta he päätyivät Koski TL:ään, jonne he rakensivat rintamamiestalon. Siellä he viljelivät maata, pitivät karjaa ja kasvattivat viisi lastaan.

-Syntymäkoti on nykyisin Tapanin omistuksessa ja toimii kesämökinä.

Laukkasten sukuneuvosto 2015-2018

Ansa Haapalainen

puheenjohtaja
Niittypolku 3 A 6, 79600 Joroinen
ansa.haapalainen@gmail.com
050 327 0501

[Juvan sukuhaara](#)

Johanna Lindbohm

varapuheenjohtaja
Tuomikatu 40, 50120 Mikkeli
johanna.lindbohm@edu.mikkeli.fi
040 590 4527

[Juvan sukuhaara](#)

Kirsi Kinnari

Vuonankuja 6, 55100 Imatra
kirsi.kinnari@ely-keskus.fi
040 043 4805

[Pielaveden \(Kiuruvesi\) sukuhaara](#)

Leo Laakko

Latvakuja 2, 16300 Orimattila
leo.laakko@gmail.com
044 323 7475

[Pielaveden \(Kiuruvesi\) sukuhaara](#)

Anne-Marita Laukkanen

Kuusihaankatu 1 b 28, 45150 Kouvola
annemaritalaukkanen@gmail.com
040 724 7418

[Pielaveden \(Keitele\) sukuhaara](#)

Pia Laukkanen

Lehtokatu 14, 40630 Jyväskylä
pia.laukkanen@siskoti.fi
050 344 0456

[Kesälahden sukuhaara](#)

Oskari Laukkanen

varainhoitaja
Neularanta 4, 70780 Kuopio
oskari.laukkanen@gmail.com
040 027 1353

[Pielaveden sukuhaara](#)

Juhani Tenhunen

sihteeri
Päiväkummuntie 8 b 6, 02210 Espoo
e.juhani.tenhunen@gmail.com
040 861 0723

[Pielaveden sukuhaara](#)

Risto Laukkanen

Lehtokatu 14, 40630 Jyväskylä
risto.laukkanen@elisanet.fi
040 064 7637

[Kesälahden sukuhaara](#)

Ritva Laukkanen

lehden toimittaja
Vanamokuja 2 B, 50120 Mikkeli
ritva.m.laukkanen@elisanet.fi
040 051 0241

[Juvan sukuhaara](#)

Taina Saarenpää

Näätäkuja 3 b 11, 01480 Vantaa
taina.saarenpaa@live.fi
040 580 8655

[Kiteen sukuhaara](#)

Jaana Väisänen

Saraheinäntie 3 a 1, 72400 Pielavesi
jaana-annikki@hotmail.fi
040 756 5221

[Räisälän sukuhaara](#)

Itella Green

***Hyvää Itsenäisyyspäivää
Rauhallista Joulua
Iloista Uutta Vuotta***